

LAIVAS

No. 23. Metai XI

Birželio-June 6, 1931

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

II SEKMADIENIS PO SEKMINTŲ.

L e k c i j a .

LUK. 14, 16—24.

ANUO metų Jėzus tarė pariziejiams: Vienas žmogus prisirengė didelę vakarienę ir pakvietė daug. Vakarienės valanda jis siuntė savo tarną pasakyti pakviestiesiems, kad ateitų, nes visa jau prirengta. Tuomet jie visi draugėmė išsikalbinti. Pirmasis jam sakė: Pirkau ūkį ir turiu eiti jo apžiūrėti; prašau tave, lakyk mane išteisintu. Kitas tarė: Pirkau penkis jungus jaučių ir einu jų išmėginti; prašau tave, laikyk mane išteisintu. Vėl kitas sakė: Vedžiau pačią ir todėl negaliu ateiti. Tarnas sugrįžęs pasakė visa tai savo valdovui. Supykęs šeimininkas tarė savo tarnui: Eik greitai į miesto gatves ir skersgatvius ir įvesk čia betarčius, luošus, aklius ir raišus. Tarnas vėl pranešė: Valdove padaryta, kaip liepei, bet yra vietos. Tuomet valdovas tarė tarnui: Eik į kelius ir patvorius ir priversk

E v a n g e l i j a

I JON. 3, 13—18.

MYLIMIAUSIEJI: nesistebėkite, jei pasaulis jūsų nekenčia. Mes žinome, kad perėjome iš mirties į gyvenimą, nes mes mylime brolius. Kas nemyli, pasilieka mirtyje. Kiekvienas, kurs nekenčia savo brolio yra žmogžudys; ir jūs žinote, kad kiekvienas žmogžudys neturi amžinojo jame pasiliekančio gyvenimo. Tuo mes pažinome Dievo meilę, kad jis guldė už mus savo gyvybę; ir mes turime guldyti gyvybę už brolius. Jei kas turi šio pasaulio lobiai ir, matydamas, kad jo brolis turi reikalą, uždaro jam savo širdį, kaip gi pasiliks jame Dievo meilė? Mano vaikeliai, nemylėkime žodžiu, ne liežuviu, bet darbu ir tiesa.

jeiti, kad mano namai būtų pilni. Sakau gi jums, nevienas anų pakviestųjų žmonių neragaus mano vakarienės.

13 KARTŲ PO 10,000 BAŽNYČIAI.

PITTSBURGH, PA. Šv. Širdies parapija septyni metai atgal nusitarė pasistatyti gražią bažnyčią. Toje parapijoje klebonauja kun. Dr. Tomas F. Coahley. Jis nusisprendė pradėti statybą, kada jau bus sudarytas pusėtinis fondas.

Štai kas ten atsitiko. Per tuos septynis metus jau 13 kartą neparapijonai au-

koja po \$10,000.00, jei parapijonai į paskirtą laiką suaukos kitą dešimtį tūkstančių.

Dabar prieš šias Velykas nekatalikas paskyrė 10,000 dol.

Be to ši parapija, sakoma, jau ilgas laikas kaip gelbsti pragyventi apie 2000 suvargusių asmenų.

ŠVENČ. JĒZAUS ŠIRDIES ŠVENTĒ.

E v a n g e l i j a .

JON. 19, 31—35.

A NUO metu, kadangi buvo Prisirengimo diena, kad kūnai nepasiliktų ant kryžiaus subatoje, (nes subatos diena buvo didžioji), žydai meldė Pilotą, kad būtų sulaužyta jiems blauzdos ir kad jie būtų nuimti. Todėl kareiviai atėjo ir sulaužė blauzdas vienam ir kitam, kurie buvo prikalti ant kryžių draug su juo. Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, jie nelaužė jo blauzdų, tik vienas kareivis atvėrė jam ietimi šoną, ir tuojuo išėjo kraujo ir vandens. Kursai matė, liūdijo apie tai, ir jo liūdimas tikras.

L e k c i j a .

IZAIJO 12, 1—6.

A Š dėkoju tau, Viešpatie, nes tu rūstinais ant manęs, bet tavo narsa nusigrįžo ir tu palinksminai mane. Štai, Dievas mano gelbėtojas, aš elgsinos su pasitikėjimu ir nebijosiu, nes mano stiprybė ir mano gyrius — Viešpats, ir jis pasidarė man išgelbėjimas. Jūs semsitės su džiaugsmu vandens iš gelbėtojo šaltinių. Ir tą dieną jūs sakysite: Girkite Viešpatį ir šaukitės jo vardą; skelbkite tarp tautų jo veikalus, priminkite, kad jo vardas kilnus. Giedokite Viešpačiui, nes jis padarė puikių dalykų; skelbkite tai visoje žemėje. Džiaugkitės ir girkite, Siono gyventojai, nes didis jūsų tarpe Izraelio šventasis.

Bažnytinė Unija.

Kai kurie skaitytojai kreipėsi į redakciją klausdami, kas yra toji unija ir dažnai minimi unitai. Kadangi bažnytiniame gyvenime bažnytinės unijos klausimas yra vienas svarbesnių šios dienos klausimų, tai kiek galėdamas pasistengsiu ši klausimą paaiškinti. Unija yra lotyniškas žodis, kilęs iš UNUS-VIENAS. Jis išreiškia vienybę, susivienijimą. Unijų gali būti visokių. Pav. seniau buvo Lietuvos-Lenkijos unija, kai tos dvi valstybės susivienijusios į vieną.

Dievas išpildė savo pažadėjimą duotą Rojuje, kad atsinaisins Išganytoją. Atėjęs Atpirkėjas, po 30 metų paslėpto gyvenimo, per trejus metus viešai mokė žmones, kaip jie turi elgtis, kad pasiektų savo galutiną tikslą. Jis iš savo mokinių tarpo išsirtinko 12 vyrų, kuriuos nuolat prie savęs laikė, kad geriau suprastų jo mokslą, galėtų paskui jį pavaduoti ant žemės. Kristus išengus į dangų, apaštalai išsiskirstė į visas šalis, nešdami Evangelijos šviesą.

Patys nepasilikdami vietoje, savo pavaduotojais palikdavo pašventinę mokytojų dorus vyrus, kurie rūpintųsi dvasiniais tikinčiųjų reikalais. Tai buvo pirmieji vyskupai. Jie sau šentindavo padėjėjus-kunigus. Kiekvienas miestas turėdavo savo vyskupą. Romos bažnyčią įsteigė šv. Petras, ten apsigyveno, ten nukankintas, ten ir palaidotas.

Romos bažnyčia jau skaitėsi vyresnė už kitas ir Romos vyskupas turėjo didesnę valdžią ant kitų vyskupų. Kad taip yra buvę, liūdija šis faktas. Kartą buvo kilęs tikybinis ginčas. Ginčą išspręsti vyskupai kreipėsi į Romos vyskupą, popiežių Klemensą, nors dar tebebuvo gyvas šv. Jonas apaštalas.

Ligi IV šimtmečio niekam nė į galvą neatėjo kelti klausimą dėl popiežiaus pirmenybės. Vėliau, atvėsus pirmajam krikščionių uolumui, pradeda atsirasti vyskupų, kurie nenorėdavo pripažinti pirmenybės ir kartais su savo tikinčiais atsi-

skirdavo nuo tikrosios Bažnyčios. Bet tai būdavo laikini atsiskyrimai: pamatę klaidą, vėl grįždavo į vienybę. Nors maži atsiskyrimai, bet jau drumstė vienybę. Didesni blogumai pasireiškė, kai didžiulė Romos imperija liko padalinta į dvi dali: Rytų — su sostine Konstantinopolyje, ir vakarų — su sostine Romoje. Toks valstybės suskaldymas atsiliepė ir į bažnytinių gyvenimą. Tos vyskupijos, kurios teko Rytų imperijai pasivadino Rytų Bažnyčia, kitos likusios prie Romos-Vakarų. Rytų cėsoriai, norėdami būti pilnai nepriklausomi Romos, stengėsi ir bažnytinius reikalus. Jie skyrė palankius sau vyskopus, skverbėsi į bažnytinius susirinkimus, net kartais iš sakyklos sakydavo žmonėms pamokslus. Popiežiai kiek galėdami stengėsi kovoti su šia blogybe, bet tų laikų valdovams sunku buvo priešintis. Pasaulis mėgsta: kieno galia, to ir valia. Atsirado ir tokių žmonių, kurie su cėsoriaus pagalba stengėsi įsibrauti į vyskupų vietas, nors nebuvo verti šio pašaukimo. Konstantinopolio vyskupas pamažu įgavo galią ant kitų vyskupų, nors dar priklausė Romos popiežių. Puikybė, įsigalėjusi cėsorių rūmuose, veikė ir į Konstant. patriarkus ir jie pradėjo savintis valdžią, kokią turėjo senosios Romos vyskupai. Be to, dar buvo ir kitų skirtumų. Rytų bažnyčia nuo Vakarų skyrėsi bažnytine kalba, papročiais, apeigomis ir kultūra. Mokytesni graikai į Vakarus žiūrėjo kaip į barbarų šalį. Vakaruose labiau rūpintasi dora žmonių gerove. Rytuose bažnyčia buvo užsidariusi savo apeigose ir formoje. Dėl tų visų priežasčių ir atsirado spraga tarp Rytų ir Vakarų bažnyčių.

842 m. Konstantinopolio patriarku tapo šv. Ignacas. Vyras doras, bet neturįs malonės pas cėsorių. Neapkentė šventojo ir cėsoriaus ministeris, kurį šv. patriarkas baudė už palaidą gyvenimą. Mi-

nisterio prikalbintas cėsorius pašalino šv. Ignacą ir į jo vietą paskyrė pasaulietį žmogų Focijų, mokytą, bet pilną puikybės ir veidmainių. Tai buvo priešinga Bažnyčios įstatymams. Popiežius Mikalojus I rūpinosi šią blogybę pašalinti, bet buvo ilgai apgaudinėjamas. Pagaliau, sužinojęs teisybę, atskyrė Focijų nuo Bažnyčios. Focijus popiežiaus nepaklausė ir, sušaukęs sau palankių vyskupų susirinkimą, pasmerkė popiežių kaip eretiką ir apkaltino Vakarų bažnyčią, kad ji suklydusi mokindama, kad šv. Dvasia iš Tėvo ir Sūnaus paeinanti, užlaikydama pasnikus šeštadienį, neleidama kunigams vesti ir t.t. Per suktybes patriarko soste išbuvo iki 886 m. bet, mirus jo globėjui cėsoriui, jis buvo pašalintas ir uždarytas atgailoti.

Nors buvo grąžinta bažnytinė vienybė, bet Focijaus pasėtoji sėkla vis tik savo šaknyse kerojo. Atsirado kitas panašios dvasios žmogus patriarkas Kerularijus, kurs, Vak. Bažn. dar labiau apkaltinges, 1054 m. galutinai atsiskyrė nuo Romos.

Rusų tauta krikščionystę priėmė iš Graikijos 988 m., tai yra tuo laiku, kada Konstantinopolio patriarkas buvo vienybėje su Romos bažnyčia, todėl ir rusų bažnyčia pasekė Kerularijų, nes beveik visi rusų vyskupai buvo graikai.

Bažnyčia, kaip gera motina, skaudžiai atjautė šią nelaimę ir didžiausias jos rūpestis buvo suklydusius vaikelius grąžinti į vienybę. Uolūs Bažnyčios sūnūs rūpinosi, kaip šią žaizdą užgydytų. Ir Rytų Bažnyčioje netrūko vyskupų, kurie matė klaidą ir stengėsi ją atitaisyti. Ir pats cėsorius, turkų prispaustas, pasidarė nuolaidesnis ir netik nedraudė vykti vyskupams į visuotinąjį Bažnyčios susirinkimą, bet ir pats atvažiavo. Atvažiavo cėsorius Jonas VII Paleologas, patriarkas Juozapas, karštas unijos šalininkas Maskvos mitropolitais Izidorius ir daug

kitų stačiatikių vyskupų. Po ilgų svarstymų beveik visi vyskupai sutiko vienyti ir pasirašė vienybės sutartį 1457 m.

Bet Florencijos unija nedavė laukiamų vaisių. Atsirado rytiečių, kurie ardė vienybę. 1453 m., turkams užkariavus Konstantinopolį, patriarkai, kęsdami sunkią nelaisvę, negalėjo rūpintis vienybe. Rusijoje taip pat neįvyko, nes didysis Maskvos kunigaikštis, kuris nenoromis buvo išleidęs Izidorių, įsakydamas nepriimti jokių permainų tikybos dalykuose, visu griežtumu uždraudė uniją skelbti ir metropolitą uždarė kalėjiman, grąsindamas teismu. Izidoriui pavyko pasprukti į Romą. Kad ir nebuvo įgyvendinta Florencijos unija, bet ji padėjo pamatus tolimesniems anžiams bažnytinei vienybei.

Uolūs Bažnyčios sūnūs, matydami, kad visos Rytų bažnyčios gražinimas kol kas neįvykdomas, sumanė tai padaryti dalimis. Šešioliktame šimtmetyje, Lietuva turėjo užėmusi didžiulius Rusijos plotus, kurie buvo apgyventi daugiausia stačiatikių. Jie turėjo keliolika vyskupijų su Kijevo metropolija. Sumanyta juos patraukti prie vienybės. Didžiausi unijos šalininkai buvo Lueko vyskupas Terleekis ir Bresto vyskupas Pociėjus. Jie patraukė prie unijos ir Kijevo metropolitą Ragozą. 1594 m. esantieji Lietuvos-Lenkijos ribose Rytų apeigų vyskupai su metropolitu susivienijo su Katalikų Bažnyčia.

Prieš tai, 1593 m., unijai paskelbti buvo sušaukta Lietuvos-Breste unitų vyskupų susirinkimas. Susirinkimo nutarimus pasirašė 5 vyskupai su metropolitu. Du atsisakė pasirašyti, nes atsiradę unijos priešininkai spėjo, juos atkalbėti. Didžiausias unijos priešininkas buvo kunigaikštis Ostrogiskis. Jis, pats būdamas protestantu, suorganizavo sąjungą prieš uniją. Sunkios buvo unijos pirmosios dienos. Tik laimė, kad nestigo tokių pasišventusių vyrų, kaip vyskupai: Pociėjus, Rutskis ir Polocko arkivyskupas šv. Juozapas Kon-

cevičius. Koks veikimas buvo unijos priešų, pasako šis faktas. 1623 m. arkv. J. Kuncevičius atvyko į Vytebską, lančydamas tikinčiuosius. Sukurstyta tamsi minia su kirviais užpuolusi užmušė šį apaštalą ir užnarinę už kojų virvę kūną nuvilko į upę. Didelę pagalbą unijai teikė T. T. Bazilijonų vienuolija, kurios nariu ir atnaujintoju buvo minėtas kankinys arkivyskupas.

Nors unija buvo gerokai praplitusi, bet smūnkant Lietuvos-Lenkijos politinei galybei, sunkios dienos atėjo ir unitams. Žlugus minėtoms valstybėms, unitai atsidūrė po Rusijos carų letena. Tik vienas Dievas težino, kiek teko jiems iškentėti. Istorikai pasakoja, kad unitai iškentėję nemažesnius persekiojimus kaip senovės krikščionys. Tik viena karalienė Katarina atplėšė nuo unijos 7 milijonus unitų. Po jos mirties dar buvo likę apie pusantro milijono. Atgavus Lenkijai nepriklausomybę atgavo ir unitai laisvę. Šiandien Rusijos ir Lenkijos valstybių ribose unitai turi kelias vyskupijas ir jų skaičius žymiai didėja. Ir Amerikos rusinų unitų yra dvi vyskupijos, kurias sudaro išėiviai iešką uždarbio.

Paskutiniais laikais ir kituose stačiatikių apgyventuose kraštuose atsiranda palankių balsų unijai. Darbas didelis, bet darbininkų maža. Lietuva turi garbės ir džiaugsmo davusi šiam kilniam darbui vieną geriausių savo sūnų J. E. vyskupą P. Būčį. Kurie negalim tiesioginiai prisidėti prie šio švento darbo, bent maldomis ir gerais darbais paremkim šią kilnią misiją.

J. Gribulis, M. I. C.

* * *

SUVAŽIAVIMAS.

DETROIT, Mich. — Tryliktasis metinis Pranciškonų Auklėjimo reikale suvažiavimas įvyks Dun Scotus Kolegijoje, Detroite, liepos 1, 2 ir 3 d. Suvažiavime svarbiausias klausimas: psichologija.

Užmiršo ir Apleido.

Baisu ir šiurpu yra, žiūrint ką daro kerštas. Jis atima žmonėms proto šviesą ir širdies jausmą. Gi meilę visiškai sutrina ir sunala. O ko vertas žmogus be meilės. Jis yra, pasak šv. Povilo apaštalo, "tik varis žvangantis ir stygos skambančios."

Tas šv. Povilo palyginimas pritaikintas tiems, kurie neturi meilės, bet nepalyginamai baisesniais yra, kurie nešioja kerštą savo širdyse.

Aršūs ir pikti tikybiniai revoliucionieriai, vadinamieji religiniai reformatoriai sukėlė kerštą tikinčiuosiuose prieš jų pačių katalikiškąjį tikėjimą. Katalikai ėmė nekęsti, naikinti, ką jie pirmiau tikėjo ir gerbė. Jie iš keršto išsižadėjo toliau vis daugiau savo tikėjimo tiesų. Kerštas degino juos. Jie negalėjo sunaikinti katalikų, tai patys bėgo nuo jų, skubėdami bis daugiau išsižadėti tų dalykų, kuriuos katalikai gerbė. Kartu su kitais dalykais jie išsižadėjo Šv. Panos Marijos.

—o—

Ji pasirodė tinkama ir mylima Šv. Trejybės. Ji partraukė Dievo Sūnų iš dangaus ant žemės. Dievas palaikė ją verta garbės nešioti po savo širdimi įsikūnijusį Dievo Sūnų ir penėti jį savo krauju. Ji pasirodė galinga privesti savo Sūnų, kad jis pirma laiko padarė didį stebuklą. Ji buvo galinga iškęsti skausmo kalaviją, kenčiant jės Sūnui. Ji išteko jėgų stiprinti apaštalus, kuomet priešai nužudė jų Mokytoją. Pats Jėzus Kristus išaukštino Mariją. Jis ją pagerbė. Dievas ją paskelbė pasauliui, darydamas stebuklus.

Bet tik katalikų Bažnyčia atmena ją ir gerbia. Ji Marija, Dievo Motina, neranda pagarbos pas kitus. Rusijos pravoslavai — stačiatikiai dar atmindavo Mariją, bet šetono tarpai, pragaro pasiuntiniai komunistai jos kaip jos Sūnaus

Jėzaus, nori išdilinti iš tų žmonių atminties.

Protestantų sektos, beveik nei vienos neišskiriant, negerbia Marijos. Negana, kad negerbia jos, bet dar puola ją. Galutinai darbuojasi, kad ji išdiltų iš visų atminties.

Tai šlykštusis kerštas prieš katalikus juos atvedė į tą biauų apakimą.

Žiūrėkime, jie mini Rakelę, Juditą, Esterą, Makabiejų motiną ir kitas panašias Senojo Įstatymo garbingas moteris, bet jie nemini Marijos.

Dievas rado ją verta būti Dievo Sūnaus Motina, Šv. Dvasios sužieduotine, Išganytojo gimdytoja ir augintoja, protestantai neranda jos verta minėti net. Jie atmetė ją į šalį. Delto, turbūt, jų daugelis meta į šalį ir patį Kristų.

Rengėjai grožės kontestų, penėtojai savo akių mergiškais nuogumais, moterų parėdais, kad gyviau paveikus į vyrų — patinų gaivališkus jausmus, o to protestantų tarpe randasi daug, nors to netrūksta ir katalikų tarpe, negali to suderinti su Marija. Tat ji ir dedama į šalį.

Dabar pasaulis ieško fizinės grožės. Tai veikia į jo dabartinę dvasią, materializmo, kūniškumo dvasią. Marijos grožė, kuri yra atspindis dorybių ir vidujo skaistumo, negali daryti įtakos ir patikti pasauliui.

Kaip kiaulės neatskiria brangių deimantų nuo purvinų akmenėlių, taip pasaulis sugyvulėjęs mėgsta labiau dorinį purvą, negu skaistumą ir dvasios gražumą. Dabar net daug katalikų miečiau žiūri į teatrų nuogas mergas, negu į skaistų Marijos paveikslą.

Štai Marijos garbei pamaldos. O kiek jose matysi jaunų vaikinių ir merginų? Jų rasi tuomet miniomis teatruose ir šokių salėse, bet nedaug bažnyčiose.

Jaunuomenė darosi doriniai purvina, be kilnių dorybių, be švelnaus skaistumo, be gilių prakilnių jausmų. Negu jai duos tų dalykų šokiai ir teatrai?

Protestantai mini, garbina savo "šventąją, nekaltą Anglijos karalienę Elzbieta, nors jos nekaltumas ir mergystė daugiau kaip abejotini, nors ji kaip giltinė nužudė tūkstančius katalikų. Protestantai ją laiko galiūne, didybe, savo garbės vainiku, nes išžudė daugybę katalikų. Jie nenori žinoti ir nežino Dangaus Karalienės Panos Marijos, nes kam Ji pažymi katalikų Bažnyčių savo stebuklais.

Istorijos mini Katariną de Medici, Rusijos Katariną ir kitas panašias, kurių šunybių, žiaurumų ir ištvirkimų kiti istorikai nedrįsta nei minėti. Jas dar "didžiomis vadina," Marijos, Jėzaus Motinos, istorijos nemini. Ją mini tik katalikų Bažnyčia.

Koki dabar didvyriai ir didvyrės, tokia ir visuomenė.

Dabar krutamų paveikslų mergšė, kuri moka parodyti daug kvailysčių yra jau didvyrė. Jai skiriami didžiųjų laikraščių pirmieji puslapiai ir parenkamos didžiausios raidės.

Dar biauriau. Žmonės ima apšaukti didvyre tokią ponią Margaret Sanger, kuri išranda būdus, kad mažiau kūdikių pamatyti šį pasaulį ir gautų laimės nukeliauti pas Dievą. Ji žmonėms, bet jau sugyvuolėjusiems, ne, tai jiems pergarbingas vardas, nes gyvuliai tokių biaurybių nedaro, — suvelnėjusiems žmonėms ji yra didvyrė.

Rusų bolševikių batalijonas platinti komunizmą ir bedievybę daugybės akyse tai gerojinių būrys. Istorijose ir laikraščiuose joms vietos niekuomet nepritrūks.

Bet neras didieji, itin protestantų laikraščiai vietos savo skiltyse net keliems žodeliams apie vienuoles, kurios pasiekė vargingiausius žmonių kampelius, kurios neša jiems šviesos ir kultūros, kurios ke-

lia juos iš kūno ir dvasios skurdo, kurios renka, kaip va Kinijoje, pamestus kūdikius ir juos išaugina. Tai jos ne didvyrės, jos nevertos paminėjimo.

Ai, pasaulis! Kokis jis dabar aklas! Kokis — pakvaišęs! Kaip susisuko jo galva! Jau neatskiria, kas ištikrųjų garbinga, o kas tuščia ir kvaila!

* * *

J. E. vyskūpas P. Būčys, M. I. C.

Marijonų Vienuolijos Vyriausiasis Vadovas.

Birželio 6 d. atplaukia į New York laivu "America." Birželio 7 d. 7 val. vakare New Yorko ir apylinkės lietuviai ruošia iškilmingas sutiktuves New York viešbutyje. Birželio 8 d. vyks į naujai nupirtą Kolegiją, Thompson, Conn. Birželio 12 d. atvyks Chicagon. Birželio 14 d. laikys iškilmingas Mišias Aušros Vartų parapijos bažnyčioje.

Dorybės.

Rašo Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.

(Tąsa)

Norėdami patikti V. Dievui, privalome visus mūsų darbus atlikti su maldingumu: „Maldingumas gi yra visakam naudingas, kadangi turi dabartinio ir būsimąjo gyvenimo pažadėjimą,” (1 Timot. 4, 8) sako šv. Povilas apaštalas.

Priemonės pagodonės dorybei įgyti.

Pagodonės dorybę reiškiamo pirmiausiai mūsų tėveliams. Tos dorybės dalys: maldingumas prie Dievo ir šventųjų; ištikimybė ir klusnumas vyresniesiems, kurie užstoja tėvų vietą ir tėvynės meilė — patriotizmas įgyjamos sekančiomis priemonėmis.

1. Niekad nepamirškime Dievo įsakymo: „Godok tėvą ir motiną... kad ilgai gyventum ir gera tau būtų ant žemės” (Dent. 5, 56). „Prakeiktas kurs negodoja savo tėvo ir motinos” (Deut. 27, 16).

2. Atmink, didžiausi tavo geradariai ant žemės — tai tavo tėveliai. Jei ne jie, tavęs nebūtų pasaulyje.

3. Dievas yra mūsų geriausias Tėvas. Jisai sutvėrė mūsų sielą, leido mums gyventi, save paskyrė mūsų laime ir teikia galimybės tą laimę užsitarnauti. Dievas yra visų didžiausias geradaris. Jam priklauso visa garbė, visa pagodonė, maldingumas, ištikimybė, klusnumas ir meilė.

4. Visi mūsų vyresnieji, — tai Dievo mums skirti globėjai. Jie atstovauja mums Dievą ir tėvus. Jų žodis, pareikštas noras, nurodymai, įstatymai turi būt pagodoti ir laikomi.

5. Kaip Kristus pasiaukojo ant kryžiaus skausmuos ir mirtyje už mūsų visų labą, taip mums už bendrąjį žmonijos labą, už mūsų tėvynės naudą privalu būt

pasiruošusiems reikale net gyvybę paaukot.

6. Pagodonė yra tada dorybė, kuomet ji padeda tobulėt, bet jei tėvai, ar vyresnieji verstu pagal savo norą būti tame, ar kitame luome, jei kliudytu šventame patarnavime artimiems, jei draustu nuo tobulinimosi, — nebus pagodonė jų klausant, nebus nuopelno, nes Dievo reikia daugiau klausyt, negu žmonių.

17. KILNUMAS.

Krikščioniškas klusnumas yra antprigimtinė dorovinė dorybė, kuri mūsų valią palenkia pasiduoti teisėtų vyresniųjų valiai, kiek jie atstovauja Dievo valiai. Nors kiekvienas žmogus turi daug įvairių vyresniųjų, bet klusnumo dorybė yra viena. Ji apima mūsų valią, liepia pasiduoti teisėtų vyresniųjų įsakymams su noru tą vyresniųjų valią įvykdyti.

Ar reikia klausyti teisėtų vyresniųjų? Taip. To reikalauja prigimtinė ir dieviškoji teisė. Kaip visų prigimtinių daiktų veiksmi seka prigimtines jų galias, taip ir žmogiškieji veiksmi eina iš žmogaus valios. Reikėjo gi, kad prigimtiniuose daiktuose aukštesnieji pažadintų mažesnius prie veiksmų savo jėgos kilnumu, kurią turi iš Dievo. Taip gi reikėjo, kad žmogiškuos veiksmuos vyresnieji paskatintų mažesnius savo valia ir autoritatės (orumo) dėka, kurią yra gavę iš Dievo. Paskatinti gi sąmonę ir valią, tai ir bus įsakinėti. Kaip prigimtiniai daiktai būtinai turi priklausyti nuo aukštesnių jėgų veikimo, taip ir žmogiškuos veiksmuos naturalė teisė ir dieviškoji tvarka reikalauja, kad žemesnieji klausytų savo vyresniųjų. (Pal. S. T. 2, q. 104. a. 1).

Klusnumo dorybė yra labai giminiga teisingumo dorybei. Kaip kas ją va-

dina teisingumo dalimi.

Nekalbame čia apie vergišką atsidavimą, bet apie protingą ir dorą pasidavimą tų asmenų įsakymams, kurie atstovauja mums Dievo valią ir yra Jo tvarkos vykintojai. Žmogus pats vienas negali visų savo reikalų aprūpinti. Būtinai reikalingas pagalbos, kaip kūno, sveikatos ir visoj medžiaginėj srity, taip lygiai ir proto lavinime, auklėjime bei dorovės srityje.

Tos pagalbos gauname iš tvarkingos visuomenės. Ji turi pastatytus teisių ir tvarkos dabotojus — valdžią, — kurie privalo visomis išgalėmis rūpintis visos visuomenės labu. Visuomenė-gi būna trejopos rūšies: šeima, valstybė ir vienodos profesijos draugijos. Šeimoj teisėti vyresnieji yra gimdytojai, ypač tėvas; valstybėj — priimtu būdu teisėtai išgalėjus valdžia; draugijoj, — pagal jos konstituciją rinktieji vadovai. Tie visi vyresnieji siekia vien mūsų prigimtinius reikalus. Antprigimtinėje, tikėjimo srity, mūsų teisėti vyresnieji yra: visiems Kristaus išpažintojams — Popiežius; atskiroms vyskupijoms — vyskupai; atskiroms parapijoms — jų klebonai.

Šių visų vyresniųjų teisėtus įsakymus turime vykinti. Jie atstovauja Dievo valią ir turi valdžios iš Dievo. Apaštalias sako: „Kiekvienas tepasiduodie aukštesniosioms vyresnybėms; nes nėra valdžios, kaip tik iš Dievo... Kas priešinasi valdžiai, tas priešinasi Dievo sutvarkymui.“ (Rom. 13, 1-2).

Bet jeigu vyresnieji nėra teisėti, arba duoda neteisėtus įsakymus, — jie tada neatstovauja Dievo valios, nes eina prieš visuomenės tvarką ir mūsų asmeninį labą. Jei, pavyzdin, uzurpatoriai neteisėtai ima valdyti šalį, ar pav. tėvai įsakinėja stoti į nemėgiamą luomą, — jų įsakymai neteisėti. Tokiems šv. Petras atsako: „Dievo reikia labiau klausyti, kaip žmonių“. (Apd. 5, 29.).

Taip gi pasitaiko, jog žmogus neturi gana jėgų įsakymui įvykinti. Pav. ligonis negali tiek padaryti, kiek sveikas. Tada duotas įsakymas pilnai veikti negali, nes priešintųsi prigimtinėi teisei. Todėl sakoma: negalimų dalykų nėra pareigos vykinti.

K l u s n u m o l a i p s n i a i. Įsakymai apima išorinius veiksmus, bet dorybė siekia giliau, būtent: valios ir nuomonės klusnumo. Juo kas tobuliau klauso, juo stoja arčiau Dievo valios.

P i r m a s pradedančiųjų tobulėti klusnumo laipsnis — tai ištikimai laikytis Dievo ir Bažnyčios įsakymų, bet pilnai ir greitai įvykinti gautus vyresniųjų įsakymus. Tie įsakymai turi būt atlikti stropiai, pilnai, paskirtu laiku ir antprigimtinė intencija.

A n t r a s laipsnis: savo valią pritaikint vyresniųjų valiai, būtent, to norėti, ko jie nori. Kaip Kristus visame troško įvykinti Tėvo valią, taip ir pažengusieji tobulybėje gyvena klusnumo dvasia.

T r e č i a s laipsnis — savo nuomonės suderinimas su teisėtų vyresniųjų teisėtais įsakymais, būtent, kad laikytumės tos pat nuomonės įsakytuose dalykuose, kokią turi vyresnieji.

K e t v i r t a s laipsnis, — klausyti nepakenčiamų vyresniųjų sunkių įsakymų mums sunkiuose dalykuose, arba kurie įsakymai yra priešingi mūsų savimylai. Šv. Petras apaštalas sako: „Būkite pasidavę visa baimė valdovams ne tik geriems ir romiems, bet ir nepakenčiamiems.“ (1 Petro 2, 18).

(Bus daugiau).

* * *

FRANCŪZAI PROFESORIAI REKOLEKCIJOSE.

PARYŽIUS. — Trumpas pavasario atostogas Francijos valstybės Universitetų katalikai profesoriai ir šiemet praleido rekolekciuose. Jų buvo apie 700.

Kristaus Veidas.

(Vertimas).

(Pabaiga).

“Tu tai turėtumei žinoti. Grįžk ir vėl žiūrėk į Kristaus Veidą.”

Kamilius grįžo.

Ant rytojaus anksti atsikėlęs nuėjo tiesiai į namus tos moteriškės, kuri išbėgo iš pokilio, pamačiusi Kristaus Veidą.

“Mudu abu kartu padarėva daug blogo; ar nedarysiva dabar daug gero?”

Ir moteris sutiko. Ji pardavė savo brangenybes, turtingus rūbus, ir viską, ką turėjo brangaus. Kamilius padarė taip pat. Tada grįžo namo ir tikėjosi galėsias be baimės žiūrėti į Kristaus veidą, nors iš tikrųjų tame veide nebuvo nieko bauginančio, vien švelniausios meilės žvilgsnys ir akys kiaurai permatančios net pačios sielos gelmes.

Bet kitą rytmetį jis skubėjo pas didžiausią mieste paveikslų pardavėją ir įsakė jam, kad jis eity šen ir ten, ir atpirktų net kiekvieną drobulės colį; kurs turėjo jo vardo parašą. Kamilius gi buvo, kaip jau sakėme, didelis, pragarsėjęs tepliorius ir jo paveikslų viršus galėjo būti aukso pinigais nuklotas, nepasiekiant jų vertės. Užtai, kai tas visa buvo atlikta, iš visų jo didelių turtų belik jam tik mažas namelis, nes visus tuos begėdiškus paveikslus jis sudegino.

“Dabar aš tai iš tikrųjų atgailoju; būsiu išrištas,” ir ramia širdimi jis nuėjo pas Padre Antonio.

“Lai Dievas duoda tau ramybę, mano sūnau, tu gerai padarei. Tu turi varginus namelius, bet turtingą širdį. Kuŗgi yra ta, kuri turėtų būti dalininkė tų dviejų dalykų?”

“Mano žmona? O, Padre, tu žinai, ji nebuvo man ištikima!”

“O, tu ar buvai!”

Kamilius grįžo miestan, bet savo atgailos neužmiršo. Ant rytojaus vėl prabuvo pas kunigą.

“Padre Antonio, tu ištikimai gelbėjai mano vargšei sielai; padėk man surasti mano pačią.”

Kunigas mielu noru jam pagelbėjo ir jie surado ją tokiam skurde ir paniekėjime, kad per kelioliką dienų jie negalėjo jos net pažinti.

“Bet argi aš jai neturėčiau atleisti, kuriam taip daug tapo atleista?” gailėtingai sakė artistas ir jis pasiėmęs ją į savo namelius, prašė jos vesti geresnį gyvenimą ir jis elgėsi su ją maloniai.

Kristaus Veido paveikslas gi vis kybojo ant sienos neuždengtas.

Už dienos, ar dviejų Kamilius ašarotom akim vėl atėjo pas Kunigą.

“Tėve Antonio, Viešpats parodė man mane, koks blogas tėvas aš buvau savo vaikams. Mano nuodėmės yra priežastimi jų suklydimų. Mano sielos nuodai sugadino juos. Padėk man tai atitaisyti.”

Tėvas Antonio pagelbėjo jam suieškoti sūnus ir dukterį ir artistas nusižemino prieš juos visus ir jie, puolę tėvui ant kaklo, verkdami atleido tėvui ir jiems buvo atleista.

Jo vaikai tada apsigyveno arti tėvo, kiekvienas savo namuose ir visi buvo laimingi ir meilėje tarp savęs gyveno, ir Kristaus Veidas švietė nuo sienos į juos.

Jiems taip daugelį dienų pagyvenus, Kamilius vėl atėjo pas Tėvą Antonio ir paklausė: “Tėve, ar galiu jau būti išrištas?”

Bet Padre Antonio nieko jam neatsakė.

“Ką?” riktėlėjo tepliorius, “ar tai da daugiau ką turiu padaryti?”

“Tu turėtumei žinoti,” atsakė Tėvas Antonio.

“Aš nežinau,” liūdnai pasakė Kamilius. “Aš padariau viską, kas buvo galima padaryti; net menkiausius prietelystės ryšius, kuriuos kada turėjau, stengiausi panaujinti, o jei prietelį buvau nukriaudęs, ieškojau jo atleidimo.”

“Bet ar visuomet tau atleido?” paklausė Kunigas.

“Ne,” nekuriems mano blogumų nuodai taip subiaurino sielas, kad sunku jiems yra man atleisti, o visi kiti atleido.

“Tai gerai.”

“Tačiau sakai, kad da yra daugiau kas pataisyti.”

“Ar aš taip sakau? Ne. Tau reiktų žinoti. O ką Kristaus Veidas tau sako? Mano sūnau, kada būsi vertas Jo išrišimo, tikrai gausi ir mano.”

Tuomet Kamilius grįžo namo labai susigraudinęs, vienok laimingas, nes jautė, kad jis dabar galėsias ramiai ir be baimės žiūrėti į Kristaus akis. Nakčiai atėjęs, jis likosi vienų vienas su savo arkiveikalu-paveikslu. Atsiklaupė prieš paveikslą ir iškelta galva žiūrėjo į tas meilingas akis. Ir Kristaus Veidas nušvietė jo sielą. Oi, tos akys viską pamatė, tačiau, o! taip maloniai, taip užjaučiančiai: pravertos lūpos, rodos šypsojo, it moti-

nos lūpos išpėjančios padykusį vaiką.

Kamilius surikęs krito ant veido. — Ant rytojaus grįžo pas Padre Antonio.

“A, mano Tėve, kaip-gi ir drįsau prašyti išrišimo? Aš, kuris nepažinau nė mažiausios dalelės savo nuodėmių! Aš susidėjau su Jo priešais, atmečiau Jį, su panieka žiūrėjau į Jo gyvenimą, išmečiau Jį iš savo širdies, privedžiau prie nuodėmių tuos, už kuriuos Jis mirė, o vienok Jis atleidžia man. Žingsnis po žingsnio grįžau prie Jo, bet Jis visuomet laikė mane savo širdyje. Padre Antonio, sakyk, ką turiu daryti, kad tapčiau išganytas?”

“Atleidžiu, bet grįžk ir dar kartą žiūrėk į Kristaus Veidą.”

Kamilius grįžo ir visą ilgą naktį išklūpojo prieš savo arkiveikalą, o Kristaus akys vis gilyn švietė į jo sielą. Ir dideliausias gailestis perėmė jį, o podraug ir didelis džiaugsmas, didelė kančia ir didelė ramybė, jis pajuto kaip begaliniai Kristus numylėjo jį. Paskendusį toje meilėje, jo širdis neišlaikė skausmo, kad jis taip buvo ižeidęs Kristaus meilę.

Rytmetį rado jį gulintį po Kristaus akimis negyvą. Dangaus gi ramybė delgauto nuo Kristaus išrišimo, spindėjo iš jo nublankusio veido. M. S.

* * *

NAUJI KUNIGAI.

Kaip kiekvienais metais, taip ir šįmet vieta — Chicago, Ill.

keletas lietuvių jaunikaikių išvenčiami kunigais. Šįmet keli daugiau negu perėjais metais. Reikia dėkoti Viešpačiui Dievui, kad Jisai laimina mūsų tautai, suteikdamas jaunikaikiam pašaukimų į dvasinį luomą, nes tai toks luomas, į kurį ne kiekvienas gali įžengti, bet tik tai tas, kurį Viešpats šaukia. Jau išvesti arba dar bus išvesti kunigais sekantieji asmenys:

Kun. J. Katauskas, šv. Kryžiaus parapijos, Chicago, Ill. Mokslus ėjo Quigley ir Mundelein seminarijose. Darbuotės

vieta — Chicago, Ill. Kun. S. Jonelis, Visų Šventų parapijos, Chicago, Ill. Mokslus ėjo Quigley ir Mundelein seminarijose. Darbuotės vieta — Chicago, Ill.

Kun. J. Skalandis, šv. Petro parapijos, So. Boston, Mass. Mokslus ėjo La Salette kolegijoje, Hartford, Conn. ir šv. Jono seminarijoje, Brighton, Mass. Darbuotės vieta — Bostono arkivyskupija.

Kun. J. Jankus, Nekalto Prasiidėjimo par. Cambridge, Mass. Mokslus ėjo Tech-ny, Ill. kolegijoje ir šv. Jono seminarijoje, Brighton, Mass. Darbuotės vieta —

Bostono arkivyskupija.

Kun. J. Kinta, šv. Juozapo parap., Waterbury, Conn. ir Seton Hall, N. J. seminarijoje. Darbuotės vieta — Newark, N. J. vyskupija.

Kun. J. Kripas, švenč. Trejybės parap., Hartford, Conn. Mokslus ėjo šv. Tamo kolegijoje, Hartford, Conn. ir šv. Bernardo seminarijoje, Rochester, N. Y. Darbuotės vieta — Hartfordo vyskupija.

Kun. V. Lobikis, šv. Panelės Marijos par., Kansas City, Kansas. Darbuotės vieta — Leavenworth, Kansas, vyskupija.

Kun. J. Ankštikalnis, TT. Jezuitų vienuolijos, šv. Petro parapijos, S. Boston, Mass. Mokslus ėjo TT. Jezuitų mokyklose.

Kun. P. Biskis, STL., Tėvų Marijonų vienuolijos, švenč. Trejybės parapijos, Newark, N. J. Mokslus ėjo šv. Benedikto High School, Nepark, N. J.; Seton Hall kolegiją, Newark, N. J.; Marian Hills kolegiją, Hinsdale, Ill.; Angeliko universitetą Romoje. Tenai tęs savo mokslus toliau. Baigęs mokslus, darbuosis Lietuvių Bernaičių Kolegijoje, Amerikoje.

Kun. J. Žvirblis, Tėvų Dominikonų vienuolijos, Apreiškimo par. Brooklyn, N. Y. Mokslus ėjo vietinėje Apreiškimo parapijos mokykloje ir Tėvų Dominikonų seminarijoje, Washington, D. C. Darbo vieta — Amerikos T. T. Dominikonų vienuolija.

* * *

KA KITI SAKO.

Kolegiją Nupirkus.

“Drangas” rašo: “Prieš keletą dienų mūsų dienraštyje buvo paskelbta, kad Marijonų Kongregacija jau galutinai nupirko tinkamus rūmus lietuvių bernaičių kolegijai Amerikoje. Vieta esanti graži, žemės daug (300 akrai), rūmai erdvūs. Vieta patogumo ir susisiekiimo atžvilgiu yra irgi gera, nes Atlantiko pakraščiuose gyvena apie du trečdaliu visų Amerikos lietuvių. Naujoji Anglija, kurios pačiame

viduryje kolegijai vieta nupirktą yra tirsčiai lietuviams apgyventa. Ten yra apie dvidešimt lietuvių parapijų, neskaitant artimų New Yorko, New Jersey ir Pensilvanijos lietuvių kolonijų.

Ši žinia visiems Amerikos lietuviams yra didelis džiaugsmas. Bet labiausia, be abejo, džiaugiasi rytuose gyvenant lietuviams nes jų apylinkėje susikuria didelis kultūrinis centras, kuris bus gyvu tautinio veikimo šaltiniu. Kolegiją lankant bernaičiai ruošis prie gyvenimo, prie vadovavimo. Jie prie šios įstaigos pririš savo tėvus. Atsiras rėmėjų kuopos. Prasidės didesnis judėjimas.

Mes vakaruose gyvenantieji lietuviams, to centro rytiečiams nepavydime, nes galų gale ir mes juo naudosisime. Be to, girdėjome, kad Marijonų Kongregacija nemano likviduoti šale Chicagos veikiančios kolegijos. Taigi, kam bus per toli savo vaikus siųsti į Thompson, Conn., siųsime į Hinsdale, ją praplėsime. Apart to, mes čia ir daugiau kultūrinių centrų turime, kurie mūsų tautinį veikimą palaiko ir stiprina.

Ar taip ar šiaip kalbėsime, bernaičių kolegijos įsteigimas yra labai reikšmingas dalykas. Tai bus nauja ir tai pati stipriausia mūsų tautybės tvirtovė Amerikoje. Del to Marijonų Kongregacija širdingai mūsų visuomenės padėkos ir stiprios paramos užsipelno, nes ji rimtai rūpinasi mūsų tikiybine ir tautine ateitimi. Prieš keletą metų mes tik svajojome apie kolegiją, nesugalvodami jokių priemonių jai įkurti, o šiandien, ačiū Marijonų Kongregacijos iniciatyvai ir pastangoms, kolegiją jau turime.

Darant tokią didelį žygi, be abejo, reikėjo stambią skolą užtraukti. Bet, atsižvelgiant į būtiną bernaičių kolegijos reikalingumą, visa mūsų visuomenė ateis į pagalbą, padės išmokėti skolą ir naują kolegiją įrengti ir bujos.

Mūsų Darbai

RĖMĖJŲ IR "LAIVO" VAJUS.

MARIJONŲ Kolegijos Rėmėjų Chicago Apskritys gegužės 20 d. susirinkime nutarė kreiptis į Rėmėjų Centrą, prašant paskelbti Rėmėjų ir "Laivo" vajų — talką. Apskritys pasiūlė pagalbėti Centrai. Išrinko tuo tikslu A. Grybą, A. Bacevičių ir V. Petrauską.

Atskiri asmenys, mūsų visuomenės žymūs veikėjai, taip gi ragina Rėmėjų Centrą skelbti Rėmėjų ir "Laivo" talką. Kolegija Rytuose nupirkta. Ant jos užtraukta gana daug skolos. Reikalingi įvairūs pataisymai, patalpų parengimas mokyklai, būtinųjų rakandų supirkimas, koplyčios, valgomosios, miegamųjų įtaisymai. Čia gi paskolos nuošimčiai guls Marijonų Kongregaciją. Aišku, vieniems Marijonams nepakeliamas našta. Mokykla gi pirmoj eilėj patarnaus plačiai lietuvių visuomenei. Tad toji visuomenė turėtų prisidėti savo darbu, auka ir įvairia parama prie naujos Kolegijos atidarymo. Iki šiam laikui prie Kolegijos kurimo darbo prisidėjo labai nežymi ateivijos dalis. Katalikų lietuvių Amerikoje priklausančių prie parapijų, bus apie pusė milijono, gi Kolegijos Rėmėjų susirado vos apie 2,000 žmonių.

Iki šiam laikui, tiesa, daug kas abejojo, ar įsikurs kada nors Kolegija Rytuos. Bet ji jau yra Thompson, Conn. Tikimasi, jog dabar Marijonų Kolegijos Rėmėjų Centrai į pagalbą stos ir visi tie, kurie iki šiam laikui dėsė ir Kolegijos Fondui paramos nedavė. Todėl visi ragina Centrą skelbti naujų Kolegijos Rėmėjų vajų. Reikia gauti 5,000 naujų nuolatinių Kolegijos Rėmėjų. Kadangi lietuvių parapijų yra 118, tad nesudarys nei po 50 žmonių kolonijai. Nuolatiniai, metiniai Rėmėjai moka iš karto \$3.00 į Kolegijos Fondą. Dalyvauja tada visose Rėmėjams skirtose

privilegijose; jei mirtų, būdamas Rėmėjas, už jį bus atlaikytos dvejios šv. Mišios Marijonų Vienuolyne, jei bus visą laiką gyvas, jam plauks kas savaitė "Laivas."

Rėmėjų Centras šiuo metu skelbia Kolegijos Rėmėjų ir "Laivo" talką.

Pradžiai talkos — birželio 6 d. Pabaiška — 24 spalio. Talka tęsis viso 20 savaitė.

Prašome: 1. Visų Rėmėjų skyrių išrinkti 2 ar 3 asmenis, kurie eitų per žmones, pakalbinti stotį į Kolegijos Rėmėjus.

2. Visų Kolegijos Rėmėjų padėti žodžiu ir darbu šią talką padaryt sėkminga.

3. Stotį patiems į talkininkus — kontestintikus. Kas gaus daugiausiai Rėmėjų ir Kolegijai aukų, tas kada norės: ar žiemą, ar pavasarį galės važiuot į Lietuvą ir atgal dovanai — Kolegijos Fondas skiria pirmą ir svarbiausią dovaną — tai laivakortę į Lietuvą ir atgal. Kitos dovanos bus vėliau paskelbtos. Talkos vedėjas bus Kun. K. Matulaitis. Stodami į talkininkus, rašykite:

Kun. K. Matulaičiui

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Gerb. Tėve,

Prašau priimti mane į "Laivo" Talką ir prisiūsti reikalingus įgaliojimus bei žinias.

Vardas.....

Pavardė.....

Adresas.....

.....

Kolegijos Rėmėjai:

Salon. Kačinskienė Elizabeth, N. J.	3.00
Ig. ir Ona Dačiola, Chicago, Ill.	5.00
Petr. Krištaponienė Phila., Pa.	3.00

Veron. Yuknis West Hazleton, Pa.	3.00	William Staselka Shenandoah, Pa.	10.00
Pr. Vendzelis Chicago, Ill.	4.00	J. ir Barb. Naujokai Chicago, Ill.	25.00
V. Radzevičius Chicago, Ill.	3.00	Kotr. Andrulaitienė Cicero, Ill. ...	3.00
Roz. Dzikienė New Britain, Conn.	3.00	Kaz. ir Ag. Kučinskai Kingston, Pa.	25.00
M. Žalionienė New Britain, Conn.	3.00	Ign. Kazlauskas Dayton, Ohio ..	3.00
A. Margelis Grand Rapids, Mich.	3.00	Elena Dryžaitė Lietuva	3.00
Mikal. Kašetienė Lawrence, Mass.	3.00	B. Biginienė Phila., Pa.	3.00
Ona Čepaitienė Scranton, Pa. ..	3.00	A. Steponaitienė Rochester, N. Y.	5.00
D. Jankauskas Chicago, Ill.	3.00	J. Budrys No. Haledon, N. J. ..	25.00
Matuzienė Chicago, Ill.	3.00	Jok. Mikšta Lawrence, Mass. ..	52.50
Katarina Gibbas Scranton, Pa. ..	5.00	Ag. Aurilienė Lawrence, Mass. ...	25.00
A. Anulienė Baltimore, Md.	3.00	Nikod. Jodka Lawrence, Mass. ...	10.00
Jonas Mikulėnas Chicago, Ill. ..	3.00	Ag. Keveišienė Lawrence, Mass.	20.00
Rožė Klimavičienė Duquesne, Pa.	25.00	D. ir Mar. Kirvilai Lawrence, Mass.	11.00
Elzb. Astašauskienė Gilberton, Pa.	3.00	Ver. Gurgaliūnaitė Lawrence, Mass.	10.00
Mar. Čiurinskienė Bayonne, N. J.	3.00	Mar. Buividaitė Lawrence, Mass.	6.00
Stanisl. Bagdonas Chicago, Ill. ..	6.00	Paul. Remitonė Lawrence, Mass.	5.00
Zuz. Mitužienė Grand Rapids, Mich.	3.00	Ignas Umpa Lawrence, Mass. ..	5.00
Juoz. Petrauskas Dorchester, Mass.	3.00	Jonas Senkevičius Lawrence, Mass.	5.00
35 Mar. Kol. Skyrius Chicago, Ill.	65.00	Julija Zapenas Lawrence, Mass.	5.00
Jon. Tamulynas Cambridge, Mass.	4.00	Jonas Jarackas Lawrence, Mass.	5.00
Domic. Rajunienė Waukegan, Ill.	4.00	Leon. Švenčionienė Lawrence, Mass.	5.00
Agota Vainaitis Chicago, Ill.	3.00	P. J. Jančiai Lawrence, Mass. ..	5.00
P. Tumasonis Chicago, Ill.	3.00	Ona Klimašauskienė Lawrence, Mass.	4.00
K. B. Homestead, Pa.	3.00	Petras Grina Lawrence, Mass. ..	7.00
A. Beinoraitė Hinsdale, Ill.	5.00	Elzb. Davidonienė Lawrence, Mass.	3.00
Petr. Dobrovolskienė Chicago, Ill.	25.00	Jon. Kaziliūnas Lawrence, Mass.	3.00
S. L. R. K. 41 kuopa Worcester, M.	3.00	Hipolitas Baronas Lawrence, Mass.	3.00
Vikt. Petruškienė Waukegan, Ill.	5.00	P. Tamošauskas Lawrence, Mass.	3.00
M. ir R. Rėklaičiai Grand Rapids, M.	5.00	Petras Valutis Lawrence, Mass.	3.00
El. Sakevičienė Baltimore, Md. ..	3.00	Zareckas Lawrence, Mass.	3.00
Ona Rabikauskienė Kingston, Pa.	3.00		
A. Augustanavičienė S. Boston, M.	3.00		
Ieva Astrauskienė S. Boston, Mass.	3.00		
B. Sinkevičienė S. Boston, Mass.	1.00		
M. Benževičienė S. Boston, Mass.	1.00		
M. ir Z. Platačiai Chicago, Ill.	30.00		
R. Klemavičienė Duquesne, Pa. ...	75.00		
Iz. A. Pupauskas Chicago, Ill. ..	25.00		
Ant. Galčiuvienė Maspeth, L.I., N.Y.	3.00		
Pr. ir O. Kazlauskai Phila., Pa.	25.00		
Mar. Stumbrienė Chicago, Ill. ..	3.00		
Andr. Vilkišius Lowell, Mass. ..	10.00		
Jon. Bulota Forest City, Pa.	5.00		
Eva Brown Eaton, Colorado ..	25.00		
Jurg. Mikalauskas Detroit, Mich.	3.00		

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas. *Remėjų Centras.*

A. † A.

ONA KULBIENĖ,

Nuolatinė Marijonų Kolegijos Rėmėja, mirė Elizabeth, N. J. balandžio 25 d. 1931 m. Už jos sielą bus atlaikytos dvejios šv. Mišios Marijonų Vienuolyne, visi gi Rėmėjai malonės sukalbėti už ją po 1 Rašančiaus dalį.

Amerikos Lietuvių Žinios.

IŠ MARIJONŲ KOLEGIJOS RĖM.
APSKR. SUS-MO.

Mar. Kol. Rėm. Apskr. sus-mas įvyko gegužės 20 d., Aušros Vartų parapijos mokykloje. Gerb. kun. kleb. L. Draugelis darė platų pranešimą apie nupirktąją naują kolegiją Rytuose. Pažymėjo, kad reikalinga registracija Conn. valstijoje jau daroma.

Išklausus plataus pranešimo, kalba Ant. Peldžius, Ant. Grybas ir kiti, kad dabar patogiausias laikas paskelbti vaju Kolegijos naudai. Nutarta kreiptis į centrą, prašant, kad paskelbtų vaju, o Apskritys išrinko A. Grybą, A. Bacevičių ir V. Petrauską, kurie pagelbės centrui vaju reikale.

A. Grybas kelia sumanymą, kad obalsis — savas pas savą, būtų vykiamas ne vien "biznio" reikaluose, bet kad ir biznieriui ir profesionalui pasirodytų tuo pačiu, kuomet visuomeninis darbas yra va-romas pirmyn.

Gerb. kleb. kun. L. Draugelis darė platų pranešimą apie atvykimą J. E. vyskupo Petro Būčio; pažymėjo, kad į Chicago atvyks birželio 12 d. Vyskupui sutikti išrinkta komisija iš: gerb. kun. L. Draugelio, A. Grybo, Ant. Peldžiaus, J. Šiaulienės, M. Matjošaitienės, A. Bacevičio ir V. Petrausko.

Sekančiai tartasi apie įvyksiantį pikniką Mar. Kol. Rėm. Piknikas įvyks liepos 4 d. Marijonų arba Labdarių ūkėj. Vieta bus paskelbta vėliau. Pikniko komisija susideda iš A. Peldžiaus, A. Grybo, A. Bacevičio ir V. Petrausko.

Tartasi ir apie dienas ateinančiam Mar. Kol. Rėm. Seimui. Tas dalykas pavesta gerb. kun. L. Draugeliui.

Pakelta sumanymas — rengti ekskursiją į naują Marijonų kolegijos ūkį Rytuose. Tuo dalyku gauti žinių pavesta A.

Grybui, A. Peldžiui ir V. Petrauskui.

Gerb. kun. L. Draugelis darė pranešimą apie naują leidinį — knygele, kuri apibudina vyskupo Petro Būčio 40 metų spaudos darbą.

Atstovai dalyvavo iš 2, 19, 21 ir 26 skyrių.

Stud. V. Petrauskas.

KENOSHA, WIS.

Dvi Iškilmi.

Gegužės 17 d. šv. Petro parapija turėjo dvi didelius iškilmi, būtent: vaikučių pirmąją Komuniją ir naujasis bažnytinis choras pasirodė, ko yra išmokęs.

Vietinis klebonas, kun. Al. Bublys, M. I. C., su eisena įvedė vaikučius į bažnyčią, kuri buvo žmonių sausokimšai prikimšta. Griaudu buvo žiūrėti į nekaltus vaikučių meilius veidelius, pilnus rimtumo, kai jie artinosi prie Dievo Stalo ir pirmąjį kartą pasivaišino Dangiškąja Duona.

Vakare 7 valandomis vietinis bažnytinis choras pakračiomis su atvykusiais iš Bernaičių Kolegijos bernaičiais marijonais padainavo kelioliką lietuviškų dainelių.

Labai gaila, kad, rasit, dėl pirmosios vaikučių Komunijos daugelis kenošiečių neatvyko salėn — gaila labiausiai dėlto, kad dainavo labai puikiai.

ŽINOTINA CHICAGOS LIETUVIAMS.

Birželio 7 d. Vytauto darže, kuris yra netoli nuo šv. Kazimiero kapinių, įvyks dienraščio "Draugo" radio piknikas-išvažiavimas. "Draugas" surinko 12 seniausiai gyvenančių lietuvių Chicagoje, juos apdovanos tame išvažiavime. Be to, bus katalikiškų liet. mokyklų iškalbingumo kontestas. Bus įvairūs žaidimai, pasižmonėjimas. Atsilankykite į šį "Draugo" radio pikniką, paremkite "Draugą" ir jo duodamus per radio programus.

Klausimai Ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Kaip geriausia susilaukyti nuo apkalbų? Bedirbant su kitais prisieina kalbėt ir atsakinėt į jų paklausimus. F. C. "Laivo" Skaitytoja.

ATSAKYMAS. Blogai nekalbėkit apie savo artimą. Ne į kiekvieną klausimą yra pareigos atsakinėti. Jei paklausėjas įžeidžia artimo gerą vardą, ar nori apjuodint kitą asmenį, ar nori išgauti žinių apie blogus artimo darbus, jei tai nėra teismo vietoj, neverta aiškinti ir atsakinėti.

KLAUSIMAS. Ar yra nuodėmė iškelti aikštėn savo artimo tikrai jo padarytus blogus darbus? F. C. Phila., Pa.

ATSAKYMAS. Apkalbėti savo artimą ir kelti viešumon jo padarytus blogus darbus yra nusikaltimas prieš artimo meilę, nebent toji pat artimo meilė uždėtų pareigos apsaugoti nekaltus žmones nuo prigavikų, skriaudikų, nedorėlių.

KLAUSIMAS. Noriu atlaikyti trumpą noveną prie šv. Juozapo, bet nežinau kaip. Prašau paaiškinti "Laive."

K. J. N. Nashua, N. H.

ATSAKYMAS. Novena laikoma per 9 dienas. Pradėt galite bile dieną. Kasdien kalbėkite prie šv. Juozapo Litaniją, arba keletą poterių. Laike novenos atlikite išpažintį, priimkite Komuniją, pasiimskit šv. Tėvo intencija.

KLAUSIMAS. Esu Kolegijos Amžinas rėmėjas ir dabar įrašiau į Amžinas Rėmėjas savo žmoną, paaukodamas Kolegijos Fondui Lietuvos Paskolos Boną \$50.00, ar galiu pasiųsti jai priklausiantį "Laivą" į Lietuvą?

K. J. N. Nashua, N. H.

ATSAKYMAS. Taip. Jūs galite antrašyti Jums priklausiantį "Laivą" siųst, kam Jūs norite, ar į Lietuvą, ar čia Amerikoj. Praneškite, kam Jūs norite, kad siųstume ir bus viskas padaryta.

KLAUSIMAS. Malonėkit atsakyti į šį klausimą. Aš esu labai linkęs kaziriuot. Jei tik randu kiek laisvo laiko tai su draugais lošiu iki 12, iki 1 val. naktį. Kaip kada net pavėluoju sekmadieniais į bažnyčią. Ir iš bažnyčios skubu pas draugus, kad nuo jų neatsilikčiau. Mano draugai ir gi mėgsta lošt. Ar nėra man nuodėmės, kad nedėlioj išklausu tik vienu Mišių ir Mišparų, o visą dieną praleidžiu su kortomis.

Worcesterietis "L." sk-jas.

ATSAKYMAS. Kad šv. Mišių ir Mišparų išklausote šventą dieną, gerai darote; bet negerai darote visą dieną kortuodami. Sau darote skriaudą, erzindami dirksnius, per ilgas valandas sėdėdami ant vietos; tai visa kenkia sveikatai. Be to, kortoms pašvėstas laikas — jums yra žuvs. Daug gero galėtumėt pasiskaityt laisvu laiku. Jei Tamsta kortuoja iš pinigų, o ne vien pažaišt, dar blogiau darai. Prie tokio lošimo daug pasidaro sūkybių, melagysčių, barnių, skriaudų. Savo šeimynėlei atimi malonumo valandėles, kad galėtų su Jumis kartu pasikalbėt pasidžiaugt. Nors atvangos dėliai lošt nēr nuodėmės, bet atrodo, jog Jūs lošimas be nuodėmių neapsieina. Pakeiskit savo draugus.

KLAUSIMAS. Ar Kunigų Marijonų Vienuolijon priimami nevedusieji pagyvenę vyrai į broliukus, ar ne? Kur kreiptis?

P. S—nas, Phila., Pa.

ATSAKYMAS. Taip, priimami. Jie visame pagelbsti kunigams, padeda savo darbu misijonieriaut, platint spaudą, mokyti kitus, atlikinėti ūkės darbus; dirba spaustuvėj ir panašiai. Pageidaujami pamaldūs, pastovūs vyrai. Duodant prašymą reik kreiptis į Tėvą Provincijolą: Very Rev. F. Kudirka, M. I. C. Marian Hills College, Hinsdale, Ill.